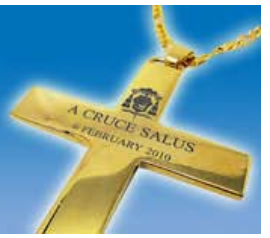

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 29 เทศกาลธรรมดา ปี C

(วันที่ 20 ตุลาคม ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รัก เมื่อพูดถึงการอธิษฐานภาวนา เรามักจะหมายถึงการติดต่อสัมพันธ์กับพระเจ้าหรือการสนทนากับพระองค์ ดังที่เราทราบกันดี การอธิษฐานภาวนามีหลายรูปแบบ เช่น การสรรเสริญ การขอบพระคุณ การเสนอวิงวอน และการวอนขอสิ่งที่ต้องการ วิธีอธิษฐานภาวนาก็มีหลายอย่าง เช่นเดียวกัน เราอาจอธิษฐานภาวนาในใจหรือออกเสียงก็ได้ นอกจากนี้ยังมีการอธิษฐานภาวนาแบบที่เราเรียกว่าการรำพึงภาวนาและการพิศเพ่งภาวนาเราสามารถอธิษฐานภาวนาตามลำพังคนเดียวหรือรวมกันเป็นกลุ่มก็ได้ มีการอธิษฐานภาวนาแบบส่วนตัวและแบบสาธารณะ พร้อมกันนี้ยังมีการอธิษฐานภาวนาที่เราเรียกว่าการนมัสการของพระศาสนจักรหรือพิธีกรรมต่างๆ นั่นเอง เราต้องเข้าใจดีว่าการอธิษฐานภาวนาแต่ละอย่างมีเวลาและสถานที่ของตนเอง และไม่ควรรนำมาปะปนกัน เช่น ขณะที่เรากำลังร่วมมิสซาอยู่ เราไม่ควรสวดสายประคำไปพร้อมกัน ถ้าเราปรารถนาที่จะสวดสายประคำ เราสามารถสวดก่อนหรือหลังพิธีมิสซาก็ได้ ไม่ใช่ทำสองอย่างในเวลาเดียวกัน ทั้งนี้เพราะว่าพิธีมิสซาถือได้ว่าการอธิษฐานภาวนาที่ดีที่สุดและสมบูรณ์ที่สุด ในมิสซาเราสามารถสรรเสริญ ขอบพระคุณ เสนอวิงวอน และวอนขอสิ่งต่างๆ ที่จำเป็นต่อชีวิตของเรา พร้อมกับพระเยซูเจ้า ในพระองค์ และโดยทางพระองค์นั่นเอง

ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงพูดถึงการอธิษฐานภาวนาแบบวอนขอ นั่นคือ การวอนขอสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิตของเรา ซึ่งต่างจากการวอนขอสิ่งที่เราต้องการหรือสิ่งที่เราอยากจะมี บทอ่านที่หนึ่งซึ่งมาจากหนังสืออพยพบรรยายถึงการอธิษฐานภาวนาของโมเสสในสงครามระหว่างชาวอิสราเอลและชาวอามาเลซ ปรกติแล้วชาวอิสราเอลจะยกมือขึ้นเบื่องบเวลาที่พวกเขาอธิษฐานภาวนา ในบทอ่านนี้ก็เช่นเดียวกัน ทราบใดที่โมเสสยังยกมือขึ้นอธิษฐานภาวนา ชาวอิสราเอลจะได้เปรียบชาวอามาเลซ แต่เมื่อใดก็ตามที่ท่านลดมือลงหยุดอธิษฐานภาวนาเพราะความเหนื่อยล้า ชาวอามาเลซจะกลับเป็นฝ่ายได้เปรียบทันที ด้วยเหตุนี้ เพื่อให้โมเสสสามารถยกมือขึ้นอธิษฐานภาวนาต่อพระเจ้าได้ต่อไปอย่างไม่หยุดหย่อน อาโรนและเฮอร์จึงเอาก้อนหินมารองให้ท่านนั่งและช่วยประคองมือของท่านไว้คนละข้างจนถึงตะวันตกดิน ซึ่งส่งผลให้ชาวอิสราเอลสามารถเอาชนะชาวอามาเลซในสงครามครั้งนั้นได้ สิ่งที่คุณเขียนหนังสืออพยพต้องการชี้ให้เราเห็นคือ ทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นอยู่กับพระเจ้า ปราศจากพระองค์จะไม่มีชัยชนะใดๆ ทั้งสิ้น ในทำนองเดียวกันระหว่างอาหารค่ำมิสซาท้าย พระเยซูเจ้าทรงบอกบรรดาศิษย์ว่า

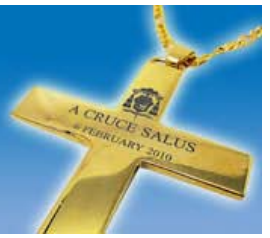

“ถ้าไม่มีเรา ท่านก็ทำอะไรไม่ได้เลย ” (ยน 15:5) ดังนั้น การอธิษฐานภาวนาขอความช่วยเหลือจากพระองค์เป็นสิ่งจำเป็นและขาดไม่ได้ การอธิษฐานภาวนานี้ต้องอาศัยเวลาและความเพียรทนด้วย เพื่อช่วยเราให้เข้าใจเรื่องนี้พระเยซูเจ้าทรงเล่าอุปมาเรื่องผู้พิพากษาและหญิงม่ายยากจนคนหนึ่งซึ่งกำลังแสวงหาความยุติธรรม ประเด็นสำคัญของเรื่องอยู่ตรงที่ว่า ถ้าคนที่ทุจริตและกินสินบนอย่างผู้พิพากษาคณัน ซึ่งไม่ยำเกรงพระเจ้าและไม่เกรงใจมนุษย์ผู้ใด ยังสยบต่อการรบเร้าของหญิงที่อ่อนแอ ยากจน และไม่มีเงินติดสินบน พระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยความรักและเมตตาจะทรงดูแลเอาใจใส่บรรดาลูกๆ ของพระองค์มากกว่านี้แค่ไหน? ดังนั้น เราต้องวอนขอพระเจ้าต่อไปโดยไม่หยุดหย่อน อยากรู้ก็ตาม สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าเราจะขออะไรจากพระเจาก็ได้ จำไว้เสมอว่าสิ่งที่เราวอนขอจากพระองค์ควรเป็นสิ่งที่ทำให้พระองค์ได้รับเกียรติและการสรรเสริญด้วย นั่นคือ เราต้องขอในสิ่งที่ดีและถูกต้องนั่นเอง หญิงม่ายคนนั้นวอนขอความยุติธรรมซึ่งเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า พระเยซูเจ้าทรงเคยเปรียบเทียบพระเจากับบิดาผู้มีใจอ่อนโยน พระองค์ทรงบอกว่า “ท่านใดที่ลูกขออาหาร จะให้ก้อนหินหรือ ถ้าลูกขอปลา จะให้งูหรือ แม้แต่ท่านทั้งหลายที่เป็นคนชั่ว ยังรู้จักให้ของดี ๆ แก่ลูก แล้วพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์จะไม่ประทานของดี ๆ แก่ผู้ที่ทูลขอพระองค์มากกว่านั้นหรือ” (มธ 7:9-11) อะไรคือสิ่งดี ๆ เหล่านี้? แน่หนอน พระเยซูเจ้าคงหมายถึงสิ่งที่จะนำเราให้ใกล้ชิดกับพระเจามากยิ่งขึ้น สิ่งที่จะช่วยเราให้รู้จัก รัก และรับใช้พระองค์ได้ดียิ่งขึ้น สิ่งที่จะช่วยเราให้เข้าใจคำสอนของพระองค์ได้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น สิ่งที่จะช่วยเราให้สามารถเป็นต่อธารความรักของพระองค์สำหรับคนอื่นได้มากยิ่งขึ้น และเหนือสิ่งอื่นใดหมดพระองค์คงหมายถึงสิ่งที่จะช่วยเราให้รู้จักพระประสงค์ของพระองค์และผลที่กำลังที่จะช่วยเราให้สามารถยอมรับและทำให้พระประสงค์นั้นสำเร็จไป พระองค์ปรารถนาให้เราทำสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้ทำ เพื่อว่าพระประสงค์ของพระเจ้าและความต้องการของเราจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

เมื่ออ่านอุปมาเกี่ยวกับความเพียรทนเรื่องนี้ หลายคนมักจะเปรียบเทียบพระเจ้าเหมือนผู้พิพากษาและเราแต่ละคนเป็นหญิงม่ายคนนั้น ซึ่งหมายความว่าเราควรอธิษฐานภาวนาอยู่เสมอโดยไม่ท้อถอยเพื่อรบเร้าพระเจ้าจนกระทั่งพระองค์ยอมประทานสิ่งที่เราต้องการแก่เรา อยากรู้ก็ตาม เป็นเรื่องที่น่าสนใจไม่น้อยเหมือนกัน ถ้าเรามองอีกมุมมองหนึ่ง โดยเปรียบเทียบเราเป็นเหมือนกับผู้พิพากษาคณันนั้น ซึ่งเป็นคนอธรรม หลายครั้งเราอาจไม่ยำเกรงพระเจ้า ไม่ดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระองค์ และปฏิเสธเสียงร้องของคนที่อยู่รอบข้างเรา แต่พระเจ้าทรงเป็นเหมือนหญิงม่ายผู้เข้าซื้อคนนั้น และไม่ยอมจากเราไปไหน พระองค์ยังคงรบเร้าเราและไม่ยอมรับการปฏิเสธรักของเรา พระองค์ยังคงรอคอยการกลับใจของเรา รอคอยจนกระทั่งเราเรียนรู้ที่จะรักพระองค์

สังมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

พี่น้องที่รัก พระเจ้าทรงสร้างเราตามภาพลักษณ์ของพระองค์ ในฐานะภาพลักษณ์ของพระองค์ เราต้องพยายามทำตัวเองให้เหมือนพระองค์ ผู้ซึ่งรอคอยการตอบสนองความรักจากเราอย่างไม่ทอดยงให้มากที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ ในเวลาเดียวกัน เราต้องมั่นใจในความรักของพระองค์และไม่หยุดหย่อนที่จะวอนขอสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตฝ่ายกายและฝ่ายจิตของเรา เราต้องเชื่อมั่นว่าพระองค์จะสดับฟังเสียงร้องของเราอย่างแน่นอน จำไว้เสมอว่า **“พระเจ้าจะไม่ประทานความยุติธรรมแก่ผู้เลือกสรรที่ร้องหาพระองค์ทั้งวันทั้งคืนดอกหรือ”** (ลก 18:7) **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**